

La màquina del temps

Sira Hernández

Pianista i compositora

Escoltar Chopin en directe

Un compositor que m'hauria agradat escoltar en viu és, sens dubte, Chopin, especialment en aquells mesos que va residir a Valldemossa en companyia de l'escriptora George Sand. Me l'imagino tocant un vespre fosc i plujós d'aquella tardor del 1838. George Sand ens explica que ella se n'havia anat a Palma i quan va tornar va trobar Chopin al piano, completament transfigurat, neguitós per la seva absència. Escoltant la tempesta i els trons havia començat a improvisar i de les seves mans brollaven melodies i harmonies meravelloses i alhora inquietants, que omplien els espais grans i buits de la cartoixa. En aquells dies Chopin va compondre unes de les pàgines més belles i extraordinàries de la literatura pianística, els *Preludis op. 28*.

Ramiro E.

De llunyanes terres

Jofre Bardolet és un jove director i compositor vigatà instal·lat ara a Flandes. En destaquen l'òpera *Ferides* (2021), la fundació de la Camerata de Música Catalana -que l'ha portat a dirigir al Festival Porta Ferrada o a L'Auditori- i el seu recent debut al teatre musical protagonitzant *Cop de Rock* a L'Atlàntida de Vic.

Anvers (Flandes)

Un vigatà a la província de Vic Nees (però ho escriuré en prosa, si no us fa res)

El centre d'arts De Singel, que acull el Conservatori Reial d'Anvers. Jessyvvdw

He de dir que no n'havia sentit a parlar mai, d'Anvers, fins que un col·lega em va explicar que hi estudiaria. Les bones crítiques que me'n feia arribar del conservatori i les ganes de tenir una experiència acadèmica lluny de casa em van empènyer a presentar-me a les proves per al Màster de Direcció. Que l'Anvers jugués amb el Barça a la Champions em va semblar el senyal que havia encertat el destí.

Després d'uns quants mesos vivint-hi -i d'assimilar que és poc habitual que hi surti el sol-, puc dir que Anvers és la gran desconeguda de les ciutats flamenes: cosmopolita, amb una història fascinant (amb força transcendència en el procés d'independència belga), i on, més enllà de ser la capital mundial del diamant i europea del narcotràfic, s'hi respira molta cultura i tradició. He tingut l'oportunitat d'assajar obres me-

ves amb cors *amateurs*, i la passió que tenen per la música és profunda i de naturalesa inquieta: sempre contents de descobrir nou repertori i encara millor si és de compositors vius! Igualment, al conservatori també he trobat sempre les portes obertes a les meves propostes creatives i a la difusió de l'obra de compositors catalans (el meu mestre de cant Gary Jankowski coneixia Eduard Toldrà abans que li'n parlés!). També se m'ha permès compaginar els meus estudis amb la vida professional que tinc la sort de poder mantenir i desenvolupar a Catalunya.

Els flamencs i els catalans tenim prou coses en comú i segurament per això no m'ha costat integrar-me a Flandes (per això i per la xocolata!), encara que he de dir que l'idioma se'm resisteix, ara per ara. Jo soc més de romàniques.